



Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 4154

Doknr.
875140

Dato
14-06-2024

Folketingets Socialudvalg har d. 29. maj 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 512-517 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DD).

Spørgsmål nr. 514:

"Vil ministeren redegøre for, om ministeren finder det retssikkerhedsmæssigt forsvarligt, ikke at sikre, at der sker kontaktbevarende samvær med børnene? Og er ministeren enig i, at man ved tvivlstilfælde kan sætte overvåget kontaktbevarende samvær op, så børnene ikke mister relationen til forælderen? Der henvises til SOU alm. del - bilag 222."

Svar:

Som det også fremgår af min samtidige besvarelse af SOU alm. del spørgsmål 512, så vedrører henvendelsen, som spørgeren beder mig kommentere, brugen af krisecentererklæringer i forbindelse med afgørelser om samvær, herunder afgørelser efter forældreansvarslovens § 29 b. Det fremgår også af svaret på spørgsmål 512, at jeg ikke kan gå ind i konkrete sager.

Jeg kan generelt oplyse, at når en forælder fremlægger en krisecentererklæring i forbindelse med en sag i Familieretshuset, sendes erklæringen i partshøring hos den anden forælder. Dette følger af de almindelige regler om partshøring i forvaltningsloven og skal sikre, at den anden forælder får mulighed for at kommentere på oplysningerne heri.

Familieretshuset eller familieretten skal nøje påse, at krisecentererklæringen indeholder den fornødne godtgørelse af, at opholdet på krisecenter skyldes vold fra den anden forælder og dermed en belysning af barnets bedste. Kan det ikke på baggrund af krisecentererklæringen lægges til grund, at opholdet skyldes vold fra den anden forælder, skal volden godtgøres på anden måde for at § 29 b kan bruges. Det kan f.eks. ske ved politianmeldelse, skadestuerapport, andre sagkyndige udtalelser m.v.

Jeg kan dertil oplyse, at det er det klare udgangspunkt i forældreansvarsloven, at barnets forbindelse med begge forældre søges bevaret ved, at barnet har samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos. Hvis forbindelsen er afbrudt uden grund, bør det derfor sikres, at den hurtigst muligt genoprettes, så barnet igen får kontakt med samværsforælderen for eksempel ved en afgørelse om kontaktbevarende samvær. Dette gælder dog ikke, hvis der er begrundet tvivl om, hvorvidt samværet er bedst for barnet.



Det er i min optik vigtigt, at der som udgangspunktet fastsættes kontaktbevarende samvær, når et samvær afbrydes uden grund. Omvendt er det også vigtigt at beskytte barnet, når der er begrundet tvivl om, hvorvidt samværet er bedst for barnet. Hensynet til barnets bedste og barnets ret til trivsel og beskyttelse kommer altid i første række.

Hvis Familieretshuset træffer afgørelse om kontaktbevarende samvær, fastsættes samværet som et standardiseret minimumssamvær for at sikre en hurtig genoprettelse af kontakten mellem barn og forælder. Det standardiserede samvær fremgår af § 8 i forældreansvarsbekendtgørelsen.

Får en forælder afslag på kontaktbevarende samvær, kan sagen behandles videre med henblik på at fastsætte et midlertidigt samvær, der afspejler barnets situation og dermed barnets bedste, herunder eksempelvis ved fastsættelse af overvåget samvær.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister

Bilag:
Bilag 1: SOU alm. del – svar på spm. 512